

Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΦΑΝΤΑΣΜΑ

ΠΟΙΗΣΙΣ ΙΟΥΛΙΟΥ Π. ΤΥΠΑΛΛΟΥ

Ἀφιερωθείσα εἰς τὴν Φιλαρμονικὴν Ἑταιρίαν κατὰ τὴν 25 Μαρτίου 1865.

4.
Μὲ φλόγα ὁποῦ 'ς τὸ δρόμο σου
Φῶς οὐρανοῦ σκορπάει·
Προβαίνεις 'μέρα θαυμαστή·
Καὶ ἀναγαλλιάζωντας ἡ γῆ
Τὸ Χαῖρε ὑμνολογáει.

2.
Τὸ Χαῖρε αὐτὸ ποῦ ἀνήγγειλε
'Στὴν ἐκθαμβῆ οἰκουμένη
'Ότι μὲ φόρεμα φαρτὸ
'Ο Παντοδύναμος ἐδῶ
'Στὸν κόσμο κατεβαίνει.

3.
Ἡ ἀχτίνες σου 'ς τὰ βλέμματα
Τοῦ Πλάστη πυρωμέναις
'Έχυσαν λάμψαις φλογεραῖς
Μέσ' 'ς τῶν Ἑλλήνων ταῖς ψυχαῖς
Ποῦχε ἡ σκλαβιά σβυμέναις.

4.
Πολέμου ἔσυραν κραυγὴ
Ποῦ ἀντήχησαν οἱ βράχοι·
Εἰς ἓνα χέρι τὸν σταυρὸ,
Στ' ἄλλο τουφέκι βροντερὸ,
Καὶ ἐρρίχτηκαν 'ς τὴ μάχη.

5.
Μέρα χαρᾶς πάλι ἔρχεσαι
Καὶ λάμπει ἡ πλάσι ἐμπρός σου
Ποῦ ἐρωτευμένη σὲ θωρεῖ·
Καὶ οἱ πεθαμμένοι μέσ' 'ς τὴν γῆ
Γροικοῦν τὸν ἐρχομό σου.

6.
Πλάκα θανάτου ἀσκώνεται,
Νέο φάντασμα προβαίνει·
Φορεῖ πολέμου ἄρματοσιά,
Δὲν ἔχει χάρου καταχνιά
Τὴν ὄψι του σβυμμένη.

7.
Λαμποκοπάει 'ς τὸ στήθος του
Λαβωματιὰ μεγάλη
Ποῦ χύνει φῶς ἀγγελικὸ
Εἰς τὸ στεφάνι ποῦ ἀνθηρὸ
Τοῦ ζῶνει τὸ κεφάλι.

8.
Κινáει γοργὰ τὸ φάντασμα,
Σχίζει, νικάει τ' ἀέρι
Ποῦ γύρω του ἀκτινοβολεῖ,
Σὰν ὅταν χύνεται μὲ ὄρμη
Νύκτα βαθεῖα ἐν' ἀστέρι.

9.
Φθάνει 'ς τὴν ἔρμην Ἡπειρο,
Τρέμει, χτυπᾷ ἡ καρδιά του·
Γύρω ἀνυπόμονα κυττᾷ·
Τί λέει κρυφά, τί ἀποζητᾷ,
Τί κλεῖ 'ς τὴν ἀγκαλιά του;

10.
Ρίχτει ψηλὰ τὰ βλέμματα·
Ποιὰ ταραχὴ συγχίζει
Ταῖς γλυκαῖς αὔραις τ' οὐρανοῦ;
Εἶναι ἡ σημαία τ' Ἀγαρηνοῦ
Ποῦ ἐνάερα κυματίζει.

11.
Στρέφει μὲ ὄργη τὸ πρόσωπο,
Χύνεται ἐμπρός μὲ βία,
Καὶ λαχταρίζοντας πατεῖ·
Τῆς Θεσσαλίας τὴ μαύρη γῆ
Καὶ τὴ Μακεδονία.

12.
Στὴ 'ματωμένη ρίχνεται
Τὴν Κρήτη τὴν ὠραία,
Στερηαῖς γυρίζει καὶ νησιά,
Παντοῦ στημένην ἀπαντᾷ
Τὴ μισητὴ σημαία.

13.
Ἄργοπατεῖ τὸ φάντασμα
Καὶ πικρὰ δάκρυα βρέχουν
'Όλη τοῦ στήθους τὴν πληγὴ·
Καὶ ἀπελπισμένοι στοχασμοὶ
Μέσα 'ς τὸ νοῦ του τρέχουν.

14.
Ἡ δάφναις ποῦ τὸ μέτωπο
Τὸ ἀντρίκιο τοῦ στολίζουν,
Τρέμουν ποῦ λὲς θὰ πεταχτοῦν·
Καὶ πότες ἀκτινοβολοῦν,
Πότε χλωμαῖς ἀχνίζουν.

15.
Παίρνει γοργὰ τὸν δρόμο του,
'Ἡ ἀστροφεγγιὰ πληθαίνει·
Γῆ καὶ οὐρανὸ πλιὸ δὲν θωρεῖ·
Μὲ μύριες φλόγες 'ς τὴν ψυχὴ,
Στὸ Μισολόγγι μπαίνει.

16.
Τ' ἀνθη τοῦ τάφου ποῦ ἔλαμπαν
Σειδῶνται χλωμά κ' ἐκεῖνα·
'Άγρια, σπιθόβολη ματιὰ
'Ρίχτει 'ς τὴ Δύσι, καὶ ἄλλη μιὰ
Στὴν ἐνδοξὴν Ἀθήνα.

17.
Μὲ ἀπελπισιὰ τὸ μέτωπο
Χτυπάει στερηαῖς καὶ κῆμα
Βγάζουν τριγύρω μιὰ βοή·
Πέφτει τὸ φάντασμα, καὶ κλεῖ
Τοῦ Μπότσαρη τὸ μνήμα.

Ποιητικὰ Ἔργα Π. 64
Τυπαλλοῦ Τ. 32
Φιλαρμονικὴ - Σ. 12

Αρ. Εισ. 425
V330

